

עמ"ת 20423/05/14 - ע ב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

19 מאי 2014

עמ"ת 20423-05-14 ב (עציר) נ' מדינת

ישראל

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי

העורר: ע ב (עציר)

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בנצרת (להלן - בית משפט קמא), (כב' השופט נעמן אדריס) שניתנה ביום 30.4.14 בתיק מ"ת 42939-04-14, לפיה נותר העורר במעצר עד תום ההליכים עד לקבלת תסקיר מעצר בעניינו.

2. נגד העורר הוגש לבית משפט קמא כתב אישום, אשר מייחס לו ביצוע עבירות של תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים - הכל לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977.

אציין בתמצית, כי עניינו של כתב האישום באלימות ובאיומים שהפעיל העורר כלפי אמו ובן זוגה וכן כלפי אחיו, בין היתר באגרופים לגופם ולפניהם.

3. עם הגשת כתב האישום, ביקשה המשיבה מבית משפט קמא לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון ביום 30.4.14 הסכים ב"כ העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מצער אולם ביקש לשחרר את העורר לחלופה של מעצר בית מלא בבית אביו בחדרה, תחת פיקוחם של אביו ואחותו. בית המשפט קמא, לאחר ששמע את הצדדים, קבע כי על מנת לבחון את החלופה שהציע ב"כ העורר, יש לשלוח אותו לשם קבלת תסקיר מעצר, אשר ייתן דעתו הן למסוכנות הנשקפת מהעורר והן למידת התאמת החלופה. המשך הדיון נקבע ליום 1.6.14.

על החלטה זו הוגש הערר שלפניי.

4. ביום 13.5.14 הוגש בערר שלפניי. בתמצית טען ב"כ העורר כי שגה בית המשפט קמא עת לא בחן בעצמו את המסוכנות הנשקפת מהעורר, בהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה. לטענתו, בחינה עניינית של העורר, לרבות עברו הפלילי הנקי, מלמד כי ניתן לשחררו בחלופה אף ללא תסקיר מעצר. בדיון לפניי שב ב"כ העורר על עמדתו והוסיף כי המדובר בחלופה מרוחקת ממקום מגורי המתלוננים וכי העבירות

המיוחסות לעורר אינן ברף אלימות גבוהה. לטענתו האירוע נשוא כתב האישום הינו אירוע ספונטאני וכי חווית המעצר קשה ביותר לעורר, בשים לב לעובדה שזוהי הפעם הראשונה בה הוא שוהה מאחורי סורג ובריח.

מנגד, התנגד ב"כ המשיבה לבקשה. הפנה לחומרת מעשיו של העורר נוכח העובדה שהמדובר באלימות במסגרת התא המשפחתי. עוד הפנה לשימוש שעשה העורר בסמים, דבר אשר ראוי להיבדק ע"י גורם מקצועי. הוסיף, כי בנסיבות העניין ראוי שהחלופה המוצעת והמפקחים המוצעים יבחנו בידי גורם מקצועי.

דין והכרעה:

5. לאחר שבחנתי את הבקשה ושמעתי את טיעוני הצדדים נחה דעתי כי דינה של הבקשה להידחות.

כאמור, כתב האישום מייחס לעורר עבירות איומים ואלימות לא קלים כנגד בני משפחתו וזאת בשל דברים של מה בכך. אכן, אין המדובר באלימות הנמצאת ברף הגבוה וייתכן כי באם הייתה בנמצא חלופה הנראית כהדוקה ביותר, ניתן היה לבחון את שחרורו של העורר אף ללא קבלת תסקיר שירות המבחן. אלא שבעניינינו, כאשר החלופה המוצעת הינה בבית אביו של העורר ואף המפקחת הנוספת הינה אחותו, הרי שמקובלת עליי עמדת בית המשפט קמא כי ראוי לקבל תסקיר מעצר בעניינו של העורר טרם בחינת אפשרות שחרורו בחלופה. לאור המיוחס לו בכתב האישום, הראה העורר כי אינו מכבד את סמכותם ומרותם של בני משפחתו ועל כן יש לבחון באופן מקצועי את יכולתם של המפקחים המוצעים להוות גורם סמכותי דיו על העורר.

נוסף, עולה בעניינו של העורר רקע של שימוש בסמים, אשר אף בגינו מן הראוי כי עניינו של העורר והמסוכנות העולה ממנו יבחנו ע"י גורם מקצועי.

עוד מצאתי להפנות לעובדה כי אף שהחלטת בית המשפט קמא ניתנה כבר ביום 30.4.14, הרי שהערר הוגש רק ביום 13.5.14. נוכח האמור, וכאשר כיום נותרו פחות משבועיים לשם קבלת התסקיר בעניינו של העורר, הרי שלא מצאתי כי המדובר בדחייה שאינה פרופורציונלית בנסיבות העניין.

6. אי לכך ולאור האמור לעיל, אני דוחה את הערר.

7. **המזכירות תמציא עותק מהחלטתי זו הן לב"כ הצדדים והן לשב"ס.**

ניתנה והודעה היום י"ט אייר תשע"ד, 19/05/2014 בהעדר הצדדים.

זיאד הווארי, שופט בכיר

הוקלד עלידיערייןבראנסה